

Zpravodaj města Černovice a okolí

Černovicko

Opravený dobešovský kostel s lípou, sázenou před 10 lety foto H. Vanická

ČERVENEC – SRPEN

Cena 15,- Kč

č. 4

2019

Úvodník starosty města

Dobrý den, vážení čtenáři. Víte, co hýbe touto zemí v okamžiku, kdy píšu tento úvodník? První místa na stránkách novin zatím ještě plní demonstrace 250 tisíc lidí na Letné a na to navazují (už daleko méně hlasitě) ohlášky plánovaného hlasování o nedůvěře vládě.

Co na to říci? Největší demonstrace od roku 1989 to asi byla. Ale popravdě jsem nečekal, že by premiér po demonstracích odstoupil – a vlastně jsem to ani nechtěl. Pokus o svržení vlády pak považuji tak trochu za zoufalost.

Než hodíte ve vzteku zpravodaj do kamen, nechte mne to vysvětlit. Rezignace premiéra musí nutně narazit na to, že nikdo nemá žádný plán B. Co se pak vlastně stane? Kdo bude premiérem při tom, jak je poslanecká sněmovna složena? A poslanecký pokus o vyslovení nedůvěry, který pravděpodobně skončí někde hluboko pod 50 hlasy, to už je skoro k pláči. Ano, chápu důvody opozice, a sám bych v ní byl asi také, ale mrhat časem si nemůžeme dovolit. Možná by nebylo špatné zavést mechanismus, který je v některých jiných státech – vyslovit vládě nedůvěru je možné jen tehdy, pokud se poslanci rovnou při hlasování shodnou na novém předsedovi vlády. Jinak mají smůlu.

Já věřím v lidský rozum, který nejde proti srdci. Ne všechno se dá spočítat, někdy se musí člověk rozhodnout i citem, ale jen emoce nás vést nemají. Protože když nebudeme počítat, budeme to mít celkem rychle spočítané. V něčem má demonstrace na Letné pravdu – rozhodně bychom si mohli vládnout lépe. To ostatně skoro vždycky.

Těch tak trochu schovaných problémů není málo. Například i přes zvýšení důchodů si senioři za poslední roky reálně pohoršili – sám předseda Rady seniorů Zdeněk Pernes vypočítal, že porovnání příjmu důchodců proti průměrné mzdě ještě nikdy v historii nebylo tak špatné (s tím bychom určitě neměli být spokojeni). Máme opravdu vážné problémy ve zdravotnictví (před pár lety jsme si to zažili i u nás v Černovicích), ve financování sociálních služeb na nás v řádu měsíců dopadne tvrdě fakt, že na ně nejsou peníze. Nemluvě o školství, stárnutí populace, stavu přírody. Pamatujete si

na loňský rok a jeho horka a sucha? Minulý týden jsem byl na konferenci, kde profesor Žalud (vypadá to jako žert, ale jde skutečně o odborníka – Prof. Ing. Zdeněk Žalud, Ph.D. se dlouhodobě zabývá zemědělskou meteorologií) poznamenal, že přesně tak bude za 25 let vypadat běžný rok.

A protože věřím v lidský rozum, tak doufám, že naše země bude vedena s rozumem. S rozumem, který se dívá dopředu, myslí i na budoucnost a naslouchá srdci. A schválně nikoho nejmenuji, protože je celkem jedno KDO, ale JAK.

Tak hodně štěstí nám všem.

Jan Brožek, starosta města Černovice

Náklady na likvidaci odpadů dále rostou

Neříká se mi to vůbec snadno, ale bohužel je to tak. Náklady na likvidaci odpadů stále rostou, a to ještě nebyla schválena novela zákona o odpadech, která likvidace odpadů dále prodrazí

Na jarním představenstvu svozové společnosti SOMPO a.s. jsme spolu s dalšími členy představenstva schvalovali rozpočet této firmy na rok 2019. Rozpočet jsme schválili jako schodkový – což přeloženo do běžné řeči znamená, že SOMPO a.s. nevybere na poplatcích za odpad tolik, kolik budou její výdaje.

Děje se to už teď. Nejde o nějak nebezpečný stav, schodek lze snadno pokrýt z rezerv z minulých let, ale dlouhodobě nelze svážet odpady a prodělavat na tom. Na vině je hlavně všeobecné zvyšování nákladů, v opravách, technice, ve mzdách, ale i v nárůstu množství odpadů.

Celý odpadový byznys teď navíc prochází velkými změnami, některé věci jsou neodhadnutelné dopředu, ale zdá se, že ani zvýšení poplatku na 620 Kč na občana nestačí pokrýt provoz skládky, třídění, svozy a všechny další výdaje s tím spojené. Velmi se diskutuje také o výrazném zvýšení poplatku, který musí Sompo platit státu za ukládání odpadů na skládku.

Stav vedení Sompa intenzivně řešíme, ale zatím jsme nedokázali přijít na nějakou spásnou myšlenku, co s tím. Náklady jsou jasně dány, odpadu je čím dál více (určitě jste si všimli, že kontejnery jsou často přeplněné) a škrty se tak dělají špatně, když už teď nestíháme svážet.

Zásadní teď bude zavedení D2D systému (popelnice na plast, papír a bio-odpad ke každému domu) – v jiných obcích to vedlo ke snížení nákladů. Po-

kud se podaří získat cca třicetimilionovou dotaci (rozhodnutí se očekává už teď v červenci), plánujeme systém od příštího roku začít zavádět. Snad se podaří náklady udržet na uzdě, abychom všichni neplatili víc, než je nutné.

Jan Brožek

Poděkování za 10. výročí sázení lípy

8. června 2019 jsme se sešli (opravdu v hojném počtu) u kostela Sv. Martina v Dobešově. Já to úsloví „v hojném počtu“ nemám moc rád, je to už maličko otřepané, ale tady to víc než sedí.

Příležitost byla slavnostní – před deseti lety se v Dobešově rozhodli, že vysadí novou lípu u kostela sv. Martina. Dívám se na fotografie z tehdejšího sázení a vidím na nich spoustu lidí, kteří jsou dnes o deset let starší, nebo také ty, kteří už tu nejsou. Z těch fotek je vidět veselá nálada, slavnostní atmosféra a dodnes z toho vyzařuje pocit, že ti všichni jsou tam moc rádi. V pozadí za nimi pak jsou oprýskané zdi a vytlučená okna kostela, ale těm lidem je to jedno. Dali se dohromady, a to už něco znamená.

Po deseti letech se sešli znovu. Ne všichni, někteří už přijít nemohli, ale určitě tam lidí nebylo méně, než tehdy. Oslava sázení lípy vydržela, v Dobešově se schází každý rok. A teď, po deseti letech, byla šance připomenout si tu soudržnost Dobešova trochu víc.

Foto ze znovuotevření dobešovského kostela

fogto: H. Vanická

Když se lidé sešli pod lípou, vysazenou před deseti lety – větší, mohutnější a zdravou, už to nebylo s kulisou opadávající omítky. Po deseti letech od vysazení stromu se dnes lidé mohli sejít uvnitř kostela, který teď dělá Dobešovu po právu čest – a Dobešovi si to zaslouží. Drží při sobě a já mu přeji, aby to ještě dlouho vydrželo. Protože bez té síly lidí, kteří chtějí něco dělat, bez té by to nešlo.

Děkuji za to. Nebudu vás jmenovat, děkuji všem, kteří přišli, už jen tím jste se zapojili do společenství vaší vesnice, a to ji dělá živou.

Jan Brožek

INFORMACE ZE ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTA ČERNOVICE dne 29. května 2019

zastupitelstvo schválilo:

- podání žádosti o dotaci z programu 117D082 Ministerstva pro místní rozvoj ČR na projekt regenerace brownfieldu „Stavební úpravy objektu Sokolovny Černovice“ a závazek dofinancování celkových výdajů v případě získání dotace a financování provozních výdajů minimálně po dobu udržitelnosti
- účetní závěrku města ke dni 31. 12. 2018, závěrečný účet za rok 2018 a odpisový plán na rok 2019
- dokumenty ZŠ a MŠ Černovice: výroční zprávu o hospodaření, účetní závěrku, návrh na rozdělení hospodářského výsledku a vyřazení majetku dle inventarizace za rok 2018
- vybudování úložného prostoru v tělocvičně ZŠ dle nabídky firmy Dřevovýroba Václav Vaněk s.r.o.
- pronájem rekreačního objektu Klínůt na období 2020–2022 paní Veletové
- pronájem pozemků v areálu obory pro účely pořádání skautského tábora ze Švýcarska v létě 2020
- pronájem kostela sv. Martina v Dobešově paní MgA. Matějka, Ph.D., a panu Widenfalkovi
- prodej parcel č. 20 a č. 24 v projektu Lokálka, včetně zřízení předkupního práva a ujednání výhrady zpětné koupě pro město

- poskytnutí dotací z Dotačního programu pro podporu činnosti mládeže na rok 2019
- přistoupení k memorandu JHMD o spolupráci
- koupi pozemků od podniku Lesy České republiky, s. p., p. č. 173/21 a 173/45 v k.ú. Kámen u Pacova, p. č. 3551/12, 3551/13 a 3825 v k.ú. Černovice u Tábora
- koupi pozemku číslo 2257/6 v k.ú. Černovice u Tábora
- rozpočtové opatření číslo 11
- objednávku územní studie na řešení nových pozemků na Sasce od Ing. arch. Kroláka
- záměr pronájmu rybníků na pozemcích p. č. 390/1 a 394/5 v k.ú. Černovice u Tábora
- pořízení úpravny vody ve vodojemu ve Vlkosovicích dle nabídky firmy Vodak Humpolec
- výměnu oken a dveří v kapličce ve Vlkosovicích dle nabídky p. Hrubého
- uzavření Smlouvy o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene č. 1030052063/001 s E.ON Distribuce, a.s.

zastupitelstvo pověřilo starostu:

- finalizaci a podpisem nájemní smlouvy pro skautský tábor ze Švýcarska 2020
- jednáním s JHMD a dotčenými orgány o možnosti snížení rychlosti jízdy vlaků přes přejezd u Lhotkovy ul. a jednosměrného či obousměrného otevření průjezdu vozidel přes tento přejezd

zastupitelstvo neschválilo:

- poskytnutí dotací na provoz Linky bezpečí, na akci Den české historie a na provoz Linky důvěry STŘED

zastupitelstvo nesouhlasilo:

- se záměrem státu na rekonstrukci stavebního práva

zastupitelstvo vzalo na vědomí:

- inventarizaci v ZŠ a MŠ Černovice za rok 2018
- rozpočtová opatření číslo 8, 9 a 10
- informaci starosty o průběhu rekonstrukce Mariánského náměstí

Opakovane projednani bi tentokrat melo biti krajši – ze zakona se totiz

Všetchny materiály k opakovanému projednání najdete na úřední desce

ém týdnu byly zveřejněny seznamy schválených žá

A proč ty smíšené pocity? Kolik jsme vlastně dostali?

Začnu úspěchem-neúspěchem, dotace na parcely pro rodinné domy. **400 tisíc** korun. Pozemky jsme měli připravit na Lokálce, ale projekt je spočítaný na tak vysokou částku (přes 11 milionů), že tam domy stavět nebudeme a dotaci musíme odmítnout (převést jinam to nejde).

Naopak pěkným úspěchem je běžecká dráha u ZŠ; ta by měla stát asi **900 tisíc**, dostali jsme dotaci **630 tisíc** a hned začneme připravovat výběrové řízení, aby dráha mohla možná ještě na podzim sloužit (ovšem reálnější je, že bude hotová na jaře příštího roku – podzim je na sport venku moc krátký). Tady asi není ke smíšeným pocitům důvod – zejména pan ředitel Štefánek se na novou běžeckou dráhu těší jako malý kluk na poslední Hvězdné války a slibuje, že založí atletický oddíl (aby děti jen nečučely na Hvězdné války a taky se trochu hýbaly).

Poslední je dotace do náměstí. Na opravu našeho rynku je těch peněz víc, ale tady už se dostáváme k tomu, jak je lidské uvažování ošidné. Dotaci totiž srovnáváme s celkovými náklady, a když ji vyjádříme v procentech, zdá se nám to málo.

Dotace je **3 miliony** (bez 7 tisíc). Nedostali jsme ani další dotaci, kde jsme chtěli nějaké peníze na autobusové zastávky (šlo přibližně o 620 tisíc). Náměstí jsme vysoutěžili za 38 milionů, z toho my platíme 33, takže dotace je přibližně 9%.

Dost mne mrzí, že z toho nemám sám větší radost. Získat 3 miliony dejme tomu na vodovod v Rytově, opravu KD v Dobešově nebo i třeba na Nádražní ulici, byla by to téměř událost číslo 1. Přitom jsou to pořád 3 miliony korun, tedy asi tolik, kolik dáváme naší ZŠ na rok. Neboli velké peníze. Ale cítím to tak – asi také díky tomu, že vidím těch nutných a velmi, velmi vysokých investic v našem městě čím dál víc.

Myslím ale, že mne to přejde. Z postupu prací na náměstí mám radost, a i když největší část komplikací je ještě před námi (**v polovině srpna pravděpodobně uzavřeme hlavní křižovatku**), uvidíte, že výsledek bude stát za to. Hodně věcí jsme museli při práci změnit: nádrže na zachytávání dešťové vody, vodoměrné šachty, použití lepších materiálů, to všechno je myslím ku prospěchu věci. Neděláme náměstí na jeden rok, děláme ho na generaci, spíše dvě.

Takže jsem zatím stále ještě tvrdohlavý optimista.

Jan Brožek

Volby do Evropského parlamentu 24.-25. 5. 2019

- výsledky hlasování v Černovicích

Okresy			Voliči v seznamu	Vydané obálky	Volební účast v %	Odevzd. obálky	Plat. hlasy	% plat. hlasů
celk.	zpr.	v %						
3	3	100,00	1 454	399	27,44	399	397	99,50

Strana		Platné hlasy	
číslo	název	celkem	v %
1	Klub angažovaných nestraníků	0	0,00
2	Strana nezávislosti ČR	3	0,75
3	CESTA ODPOVĚDNÉ SPOLEČNOSTI	4	1,00
4	Národní socialisté	0	0,00
5	Občanská demokratická strana	37	9,31
6	ANO, vytrollíme europarlament	5	1,25
7	Česká str.sociálně demokrat.	20	5,03
8	Romská demokratická strana	2	0,50
9	Komunistická str. Čech a Moravy	40	10,07
10	Koalice DSSS a NF	1	0,25
11	SPR-Republ. str. Čsl. M.Sládka	2	0,50
12	Koalice Rozumní, ND	4	1,00
13	Volte Pr.Blok www.cibulka.net	1	0,25
14	NE-VOLIM.CZ	0	0,00
15	Pro Česko	2	0,50
16	Vědci pro Českou republiku	4	1,00
17	Koalice ČSNS, Patrioti ČR	0	0,00
18	JSI PRO? Jist. Solid. In. pro bud.	0	0,00
19	PRO Zdraví a Sport	1	0,25
21	Moravské zemské hnutí	0	0,00
22	Česká Suverenita	2	0,50
23	TVŮJ KANDIDÁT	0	0,00
24	HLAS	6	1,51
25	Koalice Svobodní, RČ	6	1,51
26	Koalice STAN, TOP 09	33	8,31
27	Česká pirátská strana	71	17,88

28	Svob. a př. dem. – T. Okamura (SPD)	36	9,06
29	ALIANCE NÁRODNÍCH SIL	1	0,25
30	ANO 2011	84	21,15
31	Agrární demokratická strana	0	0,00
32	Moravané	0	0,00
33	PRVNÍ REPUBLIKA	0	0,00
34	Demokratická strana zelených	1	0,25
35	BEZPEČNOST, ODPOVĚDNOST, SOLID.	0	0,00
36	Koalice Soukromníci, NEZ	1	0,25
37	Evropa společně	2	0,50
38	KONZERVATIVNÍ ALTERNATIVA	0	0,00
39	Křesť. demokr. unie-Čs. str. lid.	22	5,54
40	Alternativa pro Česk. rep. 2017	6	1,51

Zdroj: www.volby.cz

Lokálka III zrušena – nové pozemky budou na Sasce nebo v Ozdravovně

Pozemky pro rodinné domy už jsou na Lokálce skoro rozprodány a zastupitelstvo už rozhodlo, že další tam nebudou. Poslední část našich pozemků je na nestabilním podloží – bývalé skládce – a dělat tam kanalizaci, vodovod a asfalt se vůbec nevyplatí. Náklady by byly nesmyslně vysoké.

Další rodinné domy tedy vzniknou na Sasce, architekt už pracuje na návrhu parcelace našich pozemků i pozemků občanů, kteří souhlasili se zapojením. Bude nás čekat ještě dost práce, než projekt připravíme, ovšem pěkná nová lokalita je na obzoru.

Stejně tak vznikne paralelní projekt, který prověří možnosti pozemků pro rodinné domy v Ozdravovně.

Myslím, že ani jedna z možností není špatná. O tom, kterým směrem se vydat, bude zastupitelstvo rozhodovat pravděpodobně na podzim letošního roku a jsem dost zvědav i na názor veřejnosti, která z variant bude lepší.

Jan Brožek

První písemná zmínka o Černovicích už 1178?

V roce 2022 nás čeká zdánlivě **sedmisetleté výročí** prvního písemného záznamu o Černovicích. Je tomu ale skutečně tak? Během dvaceti let soustavného studia historie města se mi podařilo objevit – díky možnosti prohlížení na internetové síti postupně zveřejňované nejstarší písemné památky – zmínku ještě mnohem starší. **Letos (2019) by prvnímú záznamu bylo 841 let.**

„Když se podařilo Janu Lucemburskému a jeho synu Karlu IV. dosáhnout 30. dubna 1344 v Avignonu povýšení pražského biskupství, nový arcibiskup Arnošt z Pardubic nechal pořídit soupis farností. V něm je mezi roky **1344–1350 první naprosto jistá písemná zmínka o Černovicích**, plebánii dekanátu chýnovského v arcidiakoniátu bechyňském.

... Vůbec nejstarší zmínka o kraji mluví o Chýnovsku. Je popsáno roku 1088 v listu vyšehradského kostela jako území správní a soudní, podřízené knížecímu úředníku a vymezené „krajinou k Soběslavi, Jistebnici, Přčici, k Blaníku a **za Pelhřimov**“. Listina Soběslavova z roku 1130 potvrzuje, že Chýnovsko odevzdávalo desátek vyšehradskému kostelu. Kosmas (asi 1045–1125) připomněl, že Chýnov byl na hranici území vévody zlického Slavníka a krajinu za Chýnovem označil za pomezní neosídlený hvozď, v němž ještě jmenoval Solopisky (dnes osada Zoubek – část Křeče).

Nejnovější *Historický atlas* (kolektiv pod vedením Evy Semotanové, 2007) už k roku 1100 za vnitřní kolonizace zachycuje dvě cesty na jih přímo z Chýnova. Západnější směřuje přes řeku Lužnici na Doudleby, východnější na Jindřichův Hradec. Podle současných dějepisců byl „Chýnov zcela jistě ve 12. století místem protnutí cest do Polabí a Kouřimi se stezkou z Bechyně přes 70–80 km široký pomezní hvozď na Moravu“. Svědectví o moravské stezce podal cestovní záznam želivského opata Gotšalka (1116 Kolín nad Rýnem – 1184 Louňovice pod Blaníkem) z roku 1183. Historici se domnívají, že severojižní spojnice od Slavníkovců z Polabí k Doudlebsku, dobytému kdysi na Přemyslovcích, byla ovšem starší a v roce 995 se změnilo jen její využití, neboť po vyvraždění Slavníkovců se Doudlebsko vrátilo pod vládu knížat pražských.

Přemyslovci zřídili sídlo kraje v Želivi a tam trvalo až do roku 1144, kdy kníže Vladislav II. daroval, náhradou za ztracený moravský hrad Podivín nad Svratkou, želivský újezd (zvaný také po manželce Vladislava I. Svatavin) pražskému biskupu Otovi. Ota vlastní obec Želiv přenechal

hned roku 1144 benediktinům. Ti však byli následujícím biskupem Danielem I. nahrazeni premonstráty roku 1149. Podle Martínkové z vůle téhož pražského biskupa v téže roce 1149 založili premonstráti ženský klášter v Louňovicích pod Bláníkem a roku 1187 klášter v Milevsku. Jan Tomášek přidal založení dalších dvou ženských klášterů v Dolních Kounicích a v rakouském Perneggu a mužského v rakouském Grassu. Přitom strahovskému klášteru premonstrátů byla knížetem Vladislavem II. a jeho manželkou darována už roku 1143 Velká Chyška u Pacova (nazývaná tehdy Cisca).

Sídlo kraje se nejspíš vrátilo z Želivi na Chýnov, protože „Chýnovsko“ roku 1167 odvádělo na příkaz Vladislava II. desátek klášteru litomyšlskému místo naturálií, které předtím po roce 1090 nařídil odvádět Břetislav II.. Soběslav II. potvrdil písemně roku **1178** hranice želivského újezdu na východní straně řekou Sázavou (dnes jmenovanou Želivkou) a na severozápadě starou cestou z Křivsoudova mezi Onšovem a Senožaty.“

Potud citace ze třetího vydání mé knihy *Černovice rok po roce*. Do stále opravovaného rukopisu přidávám nově následující odstavce:

V druhém dokumentu z téhož roku **1178**, jehož originál chová Archiv kolegiální kapituly vyšehradské pod číslem 8 a otištěn byl už v *Českém diplomatáři (Codex diplomaticus Bohemiae I, editor Gustav Friedrich, Praha 1904-07, CDB I, číslo 287, strany 251–253)*, (oba záznamy jsou v příloze) je **poprvé písemně uveden název Černovice** ve tvaru **Cern(o)vic**. Vydavatel tehdy latinsky zhodnotil: „zde použitý název obce zůstává nejspíš“ i když uznal, že „inkoust zápisu vloženého (o) je týž“. Pokud bychom na správnost názvu přistoupili, posunula by se první písemná zmínka o téměř jedno a půl století do minulosti. Záznamu bychom měli přiložit patřičnou vážnost. Český kníže Soběslav II., který žil asi od roku 1128 do roku 1180 a vládl jen krátce v letech 1173–1178, pokračoval ve stopách svého otce Soběslava I. v obdarovávání vyšehradských kanovníků a navracení jim předchozích důchodů, odňatých jinými panovníky. V tomto výnosu, kromě již výše zmíněného, přislíbil kostelu sv. Martina na Vyšehradě (ten je dosud dochovanou nejstarší pražskou rotundou) výnosy, mýta a daně z hraničních míst knížectví v Podivíně-Slivnici (u Břeclavi) a Chlumci (u Ústí nad Labem), výnosy z mlýna u kostela sv. Kosmy a Damiána (vydavatel usoudil, že v místě nynější Myslíkovy ulice, a Milena Borská-Urbánková – viz *Pražské mlýny a mlynáři koncem 17. a v 18. století v Pražském sborníku historickém 2003 a 2004* – upřesnila, že šlo

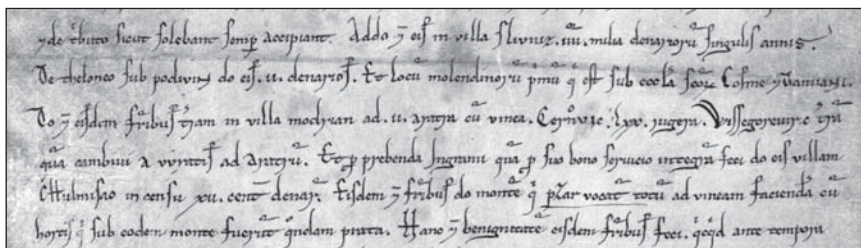
o místo, kde byly později Šítkovy mlýny zvané pod Zderazem a dnes je tam budova Mánesu), pozemky k založení vinic v pražském okolí (Modřany, Krč, Braník a Vyšehrad) i v Žitenicích (u Litoměřic), popluží s ornou půdou ve vsi Vyšehořovice (u Českého Brodu). Při takovém zeměpisném rozptylu není žádný důvod ke zpochybňování daru 70 (Lxx) iugera (jiter, akrů) právě v našich Černovicích. Zvláště, když je prokázáno předtím nedávné vojenské tažení knížecího vojska do Vitorazka, tudíž zjevně naší krajinou. I s přihlédnutím k tomu, že dříve celé Chýnovsko odvádělo desátek právě vyšehradskému kostelu.

Listinu, nazývanou privilegiem, znovu potvrdili s doslovným citováním včetně jména **Cernovice** třetí král český Přemysl Otakar I. v Praze roku **1222** a čtvrtý král český Václav I. na Starém Hrádku 4. 6. **1251**. (*Archiv kolegiální kapituly vyšehradské* pod čísly 14 a 33.) Přemysl Otakar II. ještě před korunovací stvrdil 20. listopadu 1253 všechna práva a privilegia mnoha kostelů, mimojiné i vyšehradského, souhrnnou listinou, ve které však nebyl darovaný majetek jednotlivě jmenován. Tím jméno Černovic, po trojím opakování, z listin na století zmizelo. (Že se nejednalo o Černovice chomutovské, přisvědčuje záznam jména obce Schirnowitz v listině řádu německých rytířů z 1. 1. 1281 – ve fondu *Národního archivu České gubernium* číslo 14.)

Římský a český král Karel IV. v Praze 8. 5. **1352** potvrdil všechna privilegia, práva a darování vyšehradským kanovníkům a v jeho dvou výnosech, z nichž jeden byl pečeten zlatou bulou, se jméno objevuje jako statek (**villum**) **Czerouicz a Czeroincz** (*Archiv kolegiální kapituly vyšehradské* číslo 210 a 211).

Odpovídají-li výše uvedené zápisy „naším“ Černovicím (a nikdo zatím jiný výklad nepodal!), získali obec rožmberští bratři na úkor vyšehradské kapituly zatím nedoložitelným způsobem mezi roky **1352–1364**. Jošt z Rožmberka byl společně s bratry Oldřichem a Janem totiž uveden jako patron černovické fary roku **1364**. **To je datum, kdy Černovice jistojistě patřily Rožmberkům.**

Všechno nově odhalené popírá poznámku Rudolfa Kryla (neutříděný *osobní archiv v Národním muzeu*), že v choustnické smlouvě z roku 1322 byla zapsána i „dvě nepojmenovaná městečka“, což možná jen odvodil od citace *Rožmberského urbáře* z roku 1379. Anna Kubíková totiž v *Archivním časopise* 1997/2 uveřejnila *Nejstarší datovaný soupis rožmberských listin* ze 4. 3. 1418 a mezi posledními položkami tohoto Oldřichova soupi-

Originální listina, třetí řádek vpravo

ciores accipiat, qui tempore patris mei mille et DCC accipiebant. Et de tributo sicut solebant, semper accipiant. Addo etiam eis in villa Slivniz³ III milia denariorum singulis annis. De theloneo sub Podivín⁴ do eis II denarios. Et locum molendinorum primum, qui est sub ecclesia sanctorum Cosme et Damiani.⁴ Do etiam 20
eisdem fratribus terram in villa Modrian⁵ ad II aratra cum vinea. Cernovic⁶ LXX iugera. Wissegoreuic⁷ terram, quam cambivi a Wratis, ad aratrum. Et pro prebenda Ingrami, quam pro suo bono servicio integram feci, do eis villam Chulmisac⁸ in censu XII cent.⁶ denariorum. Eisdem etiam fratribus do montem, 25
qui Pzar⁹ vocatur, totum ad vineam faciendam cum hortis, qui sub eodem monte fuerunt quondam prata. Hanc etiam benignitatem eisdem fratribus feci; quicquid ante tempora principatus mei fuit alienatum vel impeditum, quod ad eorum prebendas pertinere debet, emendavi; scilicet vini medietatem in Sitiniz¹⁰ et poledorū medietatem, quod quidam preteriti prepositi usque ad dominum Gervasium can- 30
cellarium et prepositum ignoranter vel potenter neglexerant fratribus dare. Hec emendata cum bona voluntate prepositi Gervasii in capitolio Wissegradensi cum

287. a) ita A. — b) s' eodem atramento superscr.; v' in loco raso eodem atramento corr. A. — c) cent' A.

3) Circuitus hic, s. Martini dictus, situs erat in locis, quae nunc circa plateam, quae Spálená ulice vocatur, extenduntur. — 4) Slivnice, vicus quondam in Moravia prope Podivín situs. — 5) Podivín, germ. Kostel, distr. pol. Břeclav (Lundenburg). — 6) In exitu plateae Myslíkova ulice in Nova civitate Pragensi. — 7) Modřany prope Zbraslav. — 8) Černovice; qui vicus huius nominis hic dicatur, incertum restat. — 9) Vyšehořovice, distr. pol. Český Brod (Böhmisch Brod). — 10) Chlu- 40
meček (?). — 1) Psáť collis inter Vyšehrad, Krč et Braník. — 11) Žitenice, germ. Schättenitz, prope Litoměřice (Leitmeritz).

Fotokopie stránky s citovaným dokumentem, řádek 22 a 23

su byly dvě listiny, v nichž každý z choustnických bratrů sám (Jan i Beneš) postupuje Petrovi svou polovinu hradu. Ručiteli kupní smlouvy byli manové (služebníci) Rožmberků Bohuslav z Malovic, Jeník z Mezimostí a Diviš z Dobronic a dalších 9 pánů, mimo jiných Záviš z Rovného, Přibyslav z Kosovy Hory a Sezema z Ústí. To také zpochybnilo úplnost textu

jediné smlouvy z roku **1322**, kterou otiskl v roce 1890 Jan Veselý ve své *Historii hradu a panství Choustníka* a o kterou se zřejmě opíral i Kryl. Na nepřesnosti Veselého upozornil veřejnost už historik František Šmahel a mne nedávno pořánský badatel Václav Mašek. Pro Černovice to znamená zpochybnění domněnky, že v některé smlouvě byly, byť jen náznakem („dvě nejmenovaná městečka“) uvedeny. Ve zveřejněných latinských originálech listin se nic takového nepíše. (Viz Josef Emler, *Regesta diplomatica nec non epistolaria Bohemiae et Moraviae III*, Praha 1890, dokumenty č. 775 a 776, strany 314 a 315.) Skutečnost, zda Černovice patřily či nepatřily k Choustnickému panství roku 1322 tedy žádná známá listina nepotvrzuje. Mně zbývá opravit podtitul své knihy na „**Dějiny Černovic s okolím 1178–2006**“.

Jiří Turek

P.s. (Post scriptum, česky: po napsání): Pevně doufám, že tento můj objev není jen zbožným přáním jak proslavit Černovice a není podobným omylem, jakého jsem se „patrioticky“ dopustil v minulém čísle *Černovicka*. Nalezená oltární deska totiž nebyla z našeho kostela, ale z Choustníku, jak správně už při loňské výstavě napsal pan farář a já jsem tuto nejdůležitější informaci vymazal z paměti. Promiňte, prosím, nejen MISTR TESAR, ale i Magistr Turek SE NĚKDY UTNE.

J.T.

Městská knihovna Černovice

Pro dospělé

Walden I. – Dědictví maorského náčelníka

Suda S. – Deník z Velké války

Volf M. – I motýli pláčou

Hrdlička P. – Kdo s ohněm zachází

Vondruška V. – Křišťálový klíč I Falknovská huť

Lapena S. – Někdo cizí v domě

Niedl F. - -Pach krve

Lóre V. – Počátek v konci

Poncarová J. – Podbrdské ženy
 Niedl F. – Rozervané království
 Hrdlička P. – Úkol pro šaška
 Dostojevskij F. M. – Zločin a trest
 Hrdlička P. – Žebrákova pomsta
 Ollivier M. – Život k sežrání
 Klimečková J. – Pod Zelenou bránou
 Klápště J. – Dějiny Česka
 Štekl J. – Rozhlednovým rájem 2019
 Anderle J. – Na Hradčanech
 Štolbová T. N. – Dcera padajícího listí
 Tahedlová R. – Svědectví z poválečné Šumavy
 Lefébureová E. – Stále krásná
 Riggs R. – Sirotčinec slečny Peregrinové
 Flašar M. M. – Říkal jsem mu Kravata
 Petruševská L. – Čas noc
 James H. – Washingtonovo náměstí
 Macháčová A. – Zrada
 Bernátová G. – ...I v tom nejhorším
 Bernátová G. – V dobrém i zlém
 Kessler L. – Smrt na Rýnu
 Groff L. – Osudy a běsy
 Eve de Castro – Ludvík XIV. král francouzský
 Hyland A. – Diamantová holubice
 Jones A. – My dva
 Stockwin J. – Kydd
 Hlavatá D. – Přiznání
 Hlavatá D. – Nevinné lži
 Zimmermannová Z. – Sraz v kavárně Vídeň
 Hollandová J. – Nebojte se být náladové a protivné

Pro děti

Kapoun O. – Hádanky a pomáhanky
 Lucci M. – Příběh semínka
 Ševčíková J. – Pohádky zahradního skřítky

„Jarda má narozeniny, my máme přání jediný...“

I tak by mohla začínat písnička Uhlíře a Svěráka. A proč? Protože náš bratr Jaroslav Řeháček oslavil 22. května 60. narozeniny. Asi je zbytečné Černovickým říkat, o koho se jedná, ale kdyby přece někdo nevěděl: bývalý učitel na základní škole, nyní zaměstnanec ZD Černovice, vedoucí mladých hasičů, člen výboru sboru dobrovolných hasičů, člen Jednotky sboru dobrovolných hasičů obce, jednatel družstva historických hasičů, dále je kapelník Černovické dechovky, člen městského zastupitelstva, člen městské kulturní komise, přispívá do městského zpravodaje Černovicko a hlavně manžel, tatínek a dědeček. Ano, to vše dokáže jeden člověk zvládnout.

Jarda během svého působení u našeho sboru vychoval jako vedoucí mládeže několik generací hasičů, včetně té mé. Dokázal pro hasičskou myšlenku nadchnout děti, dorostence i dospělé. Organizoval a stále organizuje pro hasičskou mládež soutěže, výlety, exkurze a letní tábory. V roce 1993 stál u zrodu družstva historických hasičů, ve kterém působí dodnes. Po tragické smrti dalšího zakládajícího člena, Milana Piskače, byl spoluorganizátorem vyhlášeného srazu historických hasičů Memoriál bratra Piskače, tohoto srazu se organizovalo deset ročníků. Asi největším jeho hasičským „projektem“ byla přestavba cisternové automobilové stříkačky Škoda 706, tzv. trambusu. Společně s tehdejšími dorostenci přestříkal a upravil civilní verzi tohoto vozidla na hasičský speciál, který hrdě nazval H-UKA (hasičský univerzální kropicí automobil). Cisterna sloužila mnoho let až do svého vyřazení. Jardovi ale udělalo radost, že neskončila v kovošrotě, ale dodnes slouží jako kropicí vůz na autokrosové dráze v Humpolci. V loňském roce se dokonce stala jedním z motivů dárkové sady skleniček s hasičskými vozidly, kterou vyrobila firma Výzbrojna.cz. Samozřejmě tato sada nemohla chybět v Jardově soukromé hasičské sbírce, proto mu ji sbor koupil jako dar k narozeninám a zároveň jako poděkování za práci odvedenou pro sbor.

Jako člen historických hasičů jsem se také zúčastnil mnoha oslav a srazů po celé naší republice. Bylo až k neuvěření, že ať už jsme byli na hasičských slavnostech v Litoměřicích, srazu hasičské techniky v Přibyslavi nebo na Moravě u našich přátel v Radňovsi nebo Festivalu hasičských dechových hudeb v Pelhřimově, byla první věta po přivítání: „Kde máte Jardu?“

Jak jsem již psal, mimo hasiče je Jarda i novým kapelníkem Černovické dechovky. Dokonce i dokáže přebíhat mezi zkouškou dechovky a schůzí výboru sboru. Neocenitelná je ale i jeho práce pro město. Mimo práce, související s funkcí zastupitele se věnuje hlavně kultuře ve městě. Každoročně připravuje s kulturní komisí celoroční přehled akcí v Černovicích a okolí, jeho originální plakáty na různé akce, stejně jako pozvánky na hasičský ples, pozná každý. Určitě jsem ve výčtu odvedené práce na něco zapomněl, ale jak znám Jardu, zlobit se nebude.

Jako starosta sboru bych chtěl Jardovi k jeho významnému jubileu popřát do dalších let hodně štěstí, zdraví, rodinné pohody, spokojené posluchače Černovické dechovky a hlavně mnoho radosti z vnoučat.

Za SDH Černovice D. Štěpán

Výzva (nejen pro děti)

Vážení čtenáři tohoto Zpravodaje!

V rámci tradiční multižánrové akce Černovicko se baví se organizátoři letos poprvé pokusí uspořádat ve spolupráci s černovickým zemědělským družstvem a dalšími subjekty i naši Malou Zemi živitelku.

Obracíme se na děti malé i ty starší, aby nám nabídly na tuto výstavu své „zemědělské stroje“ (současné i historické, velké i malé zachovalé hračky). Každý exponát bude označen vizitkou majitele.

Přejímka této malé zemědělské techniky se bude konat v klubovně černovické hasičské zbrojnice v úterý 6. srpna od 16 do 18 hod. Vrácení exponátů s předáním drobných odměn bude v úterý 13. srpna opět od 16 do 18 hod.

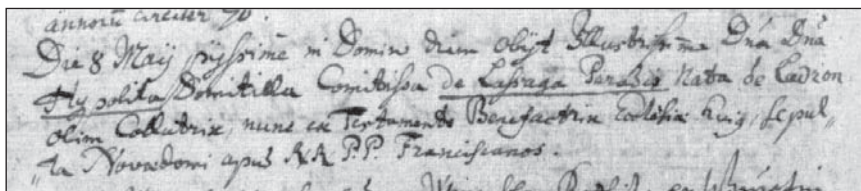
Bližší informace podá Jaroslav Řeháček, tel. 723 889 071.

Skryté radosti badatele, tentokrát jinýma očima

V časopise Černovicko č. 3 (květen-červen) 2019 jsem si se zájmem přečetl článek *Skryté radosti badatele* a dovedu si plně představit radost autora z jeho objevů. Bohužel však při hlubším zamyšlení nad obsahem vznikají pochybnosti, a to zejména nad interpretací „objevů“. Mé pochybnosti vzbudily zejména dva odstavce (na str. 14 a 16), jež patří mezi má tzv. „prkna“, proto si dovolím na ně reagovat a poněkud opravit. Nechci kazit radost autorovi z jeho objevů, ale v dnešní době, kdy si málo publicistů ověřuje informace v archivních pramenech a nekriticky opisuje od předšlých autorů, se pochybení šíří dál. Napomáhají tomu především nová média, k nimž lze bezesporu zařadit Internet.

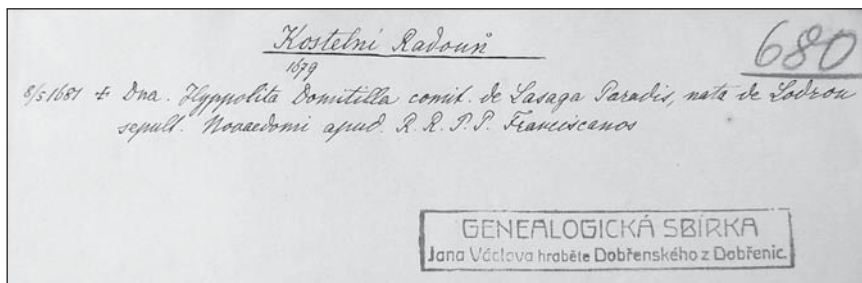
První odstavec (str. 14), který ve mně vzbudil pochybnosti, se týkal hraběnky Hypolity z Ladronu a její smrti. Údajně žila v Kamenici a Praze, kdy a jak zemřela, nebylo nikde uvedeno. Dále autor píše, že ke Kostelní Radouni, kde našel zápis o úmrtí hraběnky Hypolity, patřila též Včelníčka, která byla součástí panství Kamenice.

Především obec Včelníčka patřila k panství Černovice a farou ke Kamenici. Se jmenovanou hraběnkou neměla nic společného. Zde se jedná o Včelnici, později zvanou Nový Etink a od roku 1950 úředně zvanou Nová Včelnice. Včelnice, v níž bylo panské sídlo (tvrz), patřila v letech 1467–1649 Venclíkům z Vrchovišť. Roku 1649 ji koupil majitel sousedního kamenického panství Bartoloměj Paradis de la Saga. Po jeho smrti roku 1654 se ujal panství syn Bernard František a místní tvrz se stala pravděpodobně vdovským sídlem jeho matky Hypolity Domicily z Ladronu 1). Proto také po „záračném“ zachránění před utopením zde nechala v roce 1662 postavit kapli, do níž přinesla kopii sošky černé Panny Marie z Alt Öttingu a místo nazvala Neu Ötting (Nový Etink). Téhož roku také začaly být vedeny matriky, ale u fary Jarošov nad Nežárkou. Protože tato fara spadala pod panství jindřichohradecké (patrony Slavatové z Chlumu), je logické, že úmrtí bylo zapsáno v matrice fary Kostelní Radouň, která patřila k Novému Etinku od roku 1672 a jejíž patronkou byla právě Hypolita. To, že v zápisu není uvedena příčina smrti, odpovídá své době (Obr. 1). Do matrik se příčina smrti, pokud se nejednalo o smrt tragickou či násilnou, neuváděla, uvádění bylo nařízeno až josefínským patentem od roku 1784.

Obr. 1 – Matriční zápis o úmrtí H. D. de la Saga

Datum úmrtí (8. 5. 1681) však bylo známo. Především je uvedeno u rodu Paradisů de la Saga v Dobřenského genealogické sbírce. Sbírkou vytvářel hrabě Jan Václav Dobřenský koncem 19. a začátkem 20. století na základě dotazníků rozeslaných na jednotlivé fary. Z fary Kostelní Radouň obdržel kladnou odpověď (Obr. 2).

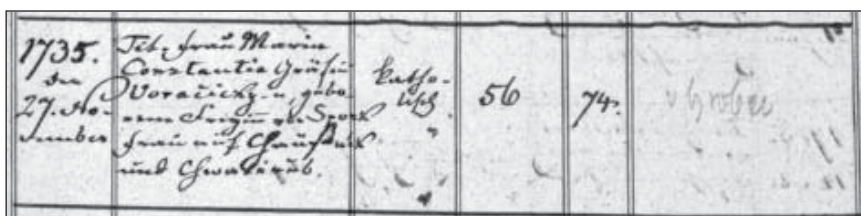

Obr. 2 – Odpověď z fary Kostelní Radouň

Další, kdo uvádí datum úmrtí, je Frant. Tischler ml. ve svém článku o pohřbených v kostele sv. Kateřiny v areálu kláštera františkánů v Jindřichově Hradci v časopise Ohlasy od Nežárky roku 1897. Mj. uvádí: na straně evangelia oltáře sv. Kříže jsou pohřbeni: Domitilla Hypollita de la Saga roz. z Lodronu †8. 5. 1681, vedle její sestra Jeronyma †x. 9. 1667, syn František Bernart hr. Lasaga †26.2.1709.

Druhý odstavec (str. 16), který ve mně vyvolal pochybnost, je o vystaveném relikviáři, z jehož zachovalého nápisu autor vyvozuje, že černovický kostel byl vysvěcen 3. května 1741. Z přiloženého obrázku je však patrné, že se jedná o 31. května 1741. Dále si autor nevšiml, že relikviář pochází z kostela v Choustníku a tudíž s Černovicemi nemá nic společného. Zmiňovaná účast světícího biskupa Jana Rudolfa hraběte Sporcka

by také byla logická, neboť majitelkou byla jeho příbuzná Marie Terezie rozená hraběnka Sporcková. Hraběnka sice zemřela 27. 11. 1735, ale majitelem panství a tedy i patronem kostela byl její ovdovělý manžel Karel Josef hrabě Voračický z Paběnic (†25. 2. 1765). Otázkou také zůstává, zda uvedené datum se týkalo svěcení kostela. Pravděpodobnější je, že se týkalo svěcení relikviáře, či jeho uložení. Je nepravděpodobné, že by hraběnka byla uložena do hrobky v nevysvěceném kostele, tedy do nevysvěcené „půdy“ (Obr. 3 – v poslední kolonce je tužkou napsáno „v hrobce“). V hrobce choustnického kostela byl pohřben ještě manžel hraběnky Marie Terezie. Zajímavou shodou okolností je, že následující potomci a majitelé panství byli pohřbíváni rovněž v kostele sv. Kateřiny kláštera františkánů v Jindřichově Hradci.

Obr. 3 – Zápis o úmrtí M. C. hraběnky Voračické

- 1) Správně má být Lodron, příp. Lodron-Laterano. Viz i článek Rodina Lodron
- 2) Viz článek: Rodina Sporck

Jan Podhola

Rodina Sporck

Rodina Sporck (Šporck) pochází původně ze severního Německa a byla usedlá ve Vestfálsku. Do Čech se jako první dostal Jan (1597–1679), který sloužil jako prostý voják v bavorské armádě. Díky své odvaze a vojenskému umění postupoval v hodnostech, až jej nakonec vévoda Maxmilián Bavorský povýšil na plukovníka. Účastnil se bitvy na Bílé hoře i bitvy u Jankova. Když vévoda Maxmilián uzavřel s protestanty příměří, chtěl Jan s plukem, kterému velel, přejít do služeb císaře Ferdinanda III., což se mu pro vzpouru žoldnéřů nepodařilo. Proto uprchl a vstoupil sám do slu-

žeb císaře, který ho jmenoval válečným radou, generálem jízdy a r. 1647 povýšil do stavu svobodných pánů a nakonec r. 1666 na hraběte. V armádě sloužil do vysokého věku. Za své zásluhy se domohl velkého majetku, ať již darem od císaře, nebo koupí. Postupně získal panství Hradiště, Heřmanův Městec, Malešov, Konojedy, Hoříněves, Lysou n. Labem a další drobná panství.

Ženatý byl dvakrát. S první manželkou Annou Markétou z Lisingen měl dceru Annu Kateřinu (†1657), která se vdala za Jana Jiřího Colonnu z Felsu (†1684); se druhou Eleonorou z Finecku měl kromě dcer Marie Sabiny (x-x) a opět Anny Kateřiny (1669–1712) syny Františka Antonína a Ferdinanda Leopolda.

Starší syn František Antonín (1662–1738) se se svým bratrem rozdělil o majetek, přičemž dostal Lysou, Konojedy, Hradiště a Malešov. Byl známý jako kritik společenských poměrů a mecenáš umění. Mezi jeho nejznámější dílo patří areál lázní Kuks. Protože s manželkou Františkou Alžbětou Swéerts (1667–1726) měl jen dvě dcery Marii Eleonoru (1687–1717), která zemřela svobodná jako abatyše řádu celestinek v Kuksu a Annu Kateřinu (1689–1754), manželku Františka Karla Swéerts (†1757). Toho

přijal František Antonín za syna a učinil ho dědicem svého majetku s podmínkou, že převezme ke svému erb a jménu i erb a jméno Sporck.

Mladší syn Ferdinand Leopold (1664–1711) dostal z otcova majetku Heřmanův Městec a Hoříněves. Byl ženatý s Apolonií Rosalií hraběnkou Vratislavovou z Mitrovic (†1747) a trpěl asi určitými psychickými problémy, neboť se ji pokusil otrávit nalitím jedu do polévky. Krátký čas byl i ve vězení. S manželkou měl kromě jedné dcery Eleonory Anežky (†1693) pět synů Jana Václava (1688-x), Jana Antonína (1689–1714), Jana Michala (1692–1738), Jana Josefa (1693–

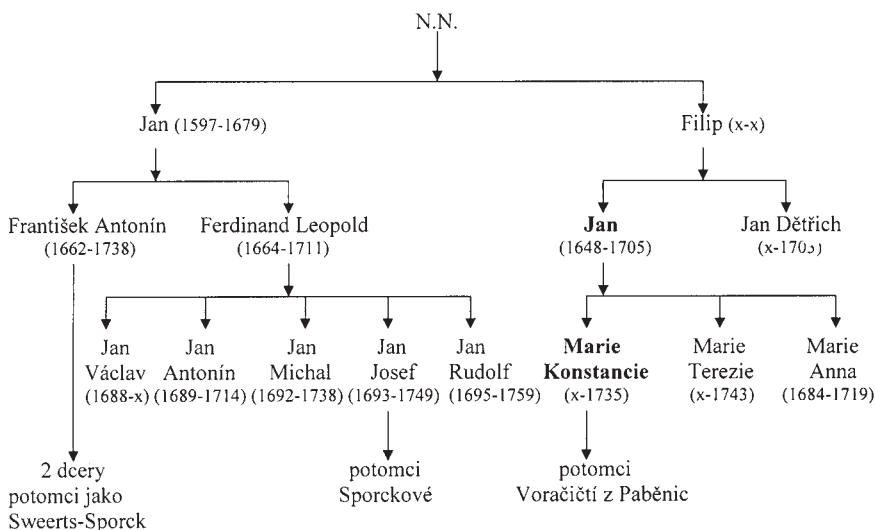

František Antonín hrabě Sporck

1749) a Jana Rudolfa (1695–1759). Ti se rozdělili o otcovský majetek, který postupně rozprodávali či směňovali za jiný. Potomky měl pouze Jan Josef s Marií Annou hraběnkou Věžníkovou (†1738). Jan Rudolf vstoupil do stavu duchovního, stal se kanovníkem kostela sv. Víta, roku 1729 světitím biskupem pražským a titulárním biskupem adriatickým (§), r. 1741 proboštem staroboleslavským.

Když hraběti Heřmanu Václavu Černínovi z Chudenic pro velké dluhy byla panství Radenín a Choustník roku 1675 oceněna a postoupena největšímu věřiteli Jana hraběti Sporckovi, daroval je ten roku 1677 Janu a Janu Dětřichovi Sporckům, kteří za ním přišli do Čech a které nazývá synovci (§§).

Jan Dětřich padl roku 1703 v Itálii, Jan (1648–1705) se oženil s Annou Konstancií Losy z Losinthalu (†1696), s níž měl tři dcery Marii Konstancii (x–1735), Marii Terezii (x-1743) a Marii Annu (1684–1719). Ty se o dědictví rozdělily tak, že nejstarší Marie Konstancie (1. manž. Michal Antonín Týřovský z Einsidle †1705, 2. manž. Karel Josef Voračický z Paběnic †1765) dostala panství Choustník, mladší Marie Terezie (manž. Ferdinand Magnus hrabě Desfours †1753) dostala Radenín a nejmladší Marie Anna (1. manž. František Adam Voděradský z Voděrad †1707, 2. manž. František Leopold Voračický z Paběnic †1737) obdržela peníze.

- (§) Adria – prastaré město v provincii Rovigo v Benátsku, biskupství, jehož sídlo je v Rovigu.
- (§§) Někteří badatelé (např. PhDr. P. Mašek - Modrá krev) uvádějí darování Choustníku a Radenína od Jana Sporcka nemanželskému synovi Janu (Dětrichu) Jiřímu I. (1622–1683), jehož syny byli Filip (padl 1703 v Itálii) a Jan (Dětrich) Jiří II. (1648–1705). A tento Jan Jiří II. je ženatý s Annou Konstancií Losy z Losinthalu, s níž má tři dcery. *Jan Podhola*

Rodina Lodron

Rodina Lodron (*) (v novější době Lodron-Laterano) pochází původně z Valli Giudicarie, krajiny v severních italských Alpách. V 15. století se rodině podařilo zlikvidovat rodinu Castel-barco a usadit se na pravém břehu řeky Adige nedaleko Rovereta. Císař Bedřich III. povýšil roku 1452 bratry Jiřího a Petra do říšského hraběcího stavu. Jimi se také rodina rozdělila do dvou linií. Z linie Petra pocházel nejvýznačnější člen rodiny a to

od roku 1619 salcburský arcibiskup Paris (1586–1653). Ten kromě toho, že dokázal udržet Salzburg mimo hrůzy třicetileté války, založil r. 1622 universitu a později byl i spoluzakladatelem místní katedrály.

Z linie Jiřího pak pocházela Hypolita Domicila (†1681) (rodiče Hieronymus a Helena Fontana Bona), manželka Bartoloměje hraběte de la Saga (†1654).

Příslušníci rodiny Lodron se v následujících letech dostávali do Čech, především jako manželé či manželky zde usdlých šlechtických rodin. Pravděpodobně jako první (ještě před Hypolitou) byla Dorota Anna hr. z Lodronu (†1666), 2. manželka císařského generalissima Matyáše hraběte z Gallasu (†1647).

Paris hrabě Lodron

- (*) Rodina někdy chybně psána jako Ladron, což svádí k domněnce, že se po nich jmenuje usedlost (zámeček) Ladronka, na rozhraní nynější Praha 5 a 6. Zde se však jedná o zkomolení příjmení majitele, který usedlost koupil koncem 17. stol., Filipa Ferdinanda hraběte de la Crona.

Jan Podhola

Klára pomůže také vám

Klára pomáhá z.s. je zaměřená specifickým, a v České republice unikátním, směrem – na **pomoc osobám, které dlouhodobě pečují** o osobu blízkou a také na pomoc **osobám pozůstalým**.

Většina z nás se setká během života se situací, kdy je nutné postarat se o člena rodiny. Nemoc či úraz způsobí, že člověk potřebuje pomoc nejbližších. Pokud taková situace trvá déle, dlouhé měsíce či roky, potřebuje i pečovatel pomoc, podporu, také on potřebuje péči svého okolí.

Lidé, kteří se na nás obracejí, jsou osoby, které se starají o své rodiče, lidi se zdravotním postižením, také o děti s onkologickým onemocněním, autismem, děti ve vigilním komatu, které nemají místo v nemocničních zařízeních aj. Druhou skupinou jsou lidé, kteří ztratili někoho blízkého, ať už po dlouhodobé péči nebo náhle.

Naše zásady

- vycházíme z přání klienta, on je ten, kdo nejlépe ví, co potřebuje a co může s naší pomocí zvládnout
- poskytujeme: 4 P – podporu, pomoc, provázení a poradenství při hledání východisek a možných řešení dané životní situace
- vyznáváme tyto hodnoty: důstojnost, laskavost, lidskost, odpovědnost, pravda, spolupráce a úcta

Kdy se na nás můžete obrátit:

- začínáte pečovat, pečujete, uvažujete o ukončení péče, ukončili jste péči
- potřebujete se zorientovat ve státem poskytovaných dávkách
- potřebujete vědět, kdo by vám mohl pomoci s péčí

- potřebujete poradit, jak spolupracovat se školou, když má dítě nějaká omezení, postižení
- potřebujete pomůcku a nevíte, kde o ni požádat
- chcete se o své poznatky z péče podělit s druhými pečujícími nebo si jen vyslechnout jejich příběhy a postřehy
- cítíte se na péči a v péči sami
- a jiné

můžete se na nás obrátit buď e-mailem, prostřednictvím kontaktního formuláře na webu, telefonicky, osobně v poradně nebo si sjednat osobní schůzku kde a kdy vám to vyhovuje.

Pozůstalým poskytujeme emoční podporu a doprovázení nelehkou cestou vyrovnávání se se ztrátou. Můžeme vám poradit v praktických věcech (např. z oblasti legislativy) a v případě potřeby jsme k dispozici jako doprovod např. při jednání s pohřební službou, úřady atp. Můžeme také pro klienty koordinovat návazné služby (např. zprostředkujeme schůzku s psychologem nebo duchovním).

Jako poradci pro pozůstalé jsme si vědomi toho, že naši klienti potřebují pomoc a podporu zejména v následujících čtyřech oblastech:

- **psychické** (např. pokud mají potřebu mluvit o úmrtí, nevědí, jak zvládat vlastní reakce i reakce okolí);
- **pragmatické** (např. pomáhat s výběrem rakve, hrobu, úpravou těla zesnulého);
- **informační** (zjišťování, kde se přechodně nachází tělo zesnulého, jaká je zákonná lhůta k objednávce pohřbu);
- **ekonomické** (např. pohřebné, pohřeb na splátky).

V současnosti působíme v krajích Jihomoravském, Vysočina, Libereckém a Olomouckém.

PhDr. Lukáš Karnet

koordinátor pro styk s veřejností, konzultant

Tel.: (+420) 733 678 819

E-mail: lukas.karnet@klarapomaha.cz

Web: <http://www.klarapomaha.cz>

Facebook: <https://www.facebook.com/klarapomaha>

Zprávy ze základní školy

Atletická olympiáda – okresní kolo v Humpolci

Dne 4. června 2019 se uskutečnilo v atletickém areálu v Humpolci okresní kolo atletické olympiády pro druhý stupeň základních škol. Naši školu reprezentovali: Matěj Čekal, Tadeáš Hadrava, Kristýna Kvíčerová, Karolína Kvapilová a Kačka Brabcová. Ve svých disciplínách se umístili většinou uprostřed startovního pole. Nejlepšího výsledku dosáhla Karolína Kvapilová v hodu míčkem. Umístila se výkonem 45,96 m na třetím místě. Za zmínku stojí umístění Kačky Brabcové, která obsadila ve vrhu koulí 5. místo výkonem 8,22 m.

J. Hadrava

6. června soutěžili na okresním kole atletické olympiády v Humpolci žáci 1. stupně. Jakub Čekal se umístil v hodu míčkem na 15. místě, Jakub Hála v běhu na 400 m na 7. místě a v hodu míčkem na 13. místě, Julie Kubíková v hodu míčkem obsadila 7. místo, Amálie Lapková ve skoku dale-

kém 13. místo a Kateřina Brožková ve skoku dalekém 15. místo. Karolína Kvapilová se v hodu míčkem umístila na 2. místě. Nejúspěšnější byla Lucie Pospíšilová. V běhu na 400 m se umístila na 2. místě a ve skoku dalekém obsadila skvělé 1. místo. Dále nás reprezentovali Jan Fišpera, Dominik Labský, Kristýna Veselá a Tadeáš Ujka.

Jana Nováková

Za tajemstvím jeskyně

Ve čtvrtek 13. června jsme jeli na výlet do Moravského krasu. Byli jsme dohromady 5. a 6. třída. Na začátku nás rozdělili do tří skupin. Naše skupina šla společně s instruktory Kocourem a Filipem do jeskyně zvané Koňská jáma. Ale nejdříve jsme si museli obléknout staré oblečení, lezecký postroj a helmu s čelovkou. V jeskyni jsme slaňovali do osm metrů hluboké propasti a na dně jámy bylo bludiště. Bylo ale tak nízké, že jsme se museli plazit a některým se povedlo se také na chvíli ztratit. Naštěstí jsme je hned našli. Potom jsme museli zase nahoru. Lezli jsme po stěně a Kocour nás jistil lanem. Bylo to fakt dobrodružství! Když jsme vylezli z jeskyně, byli jsme celí špinaví a už na nás čekala další skupina. Potom jsme se učili s Lubošem vázat uzly. Dokonce nás naučil pouta. Nakonec jsme šli do Domu přírody, kde jsme viděli kosti a zuby z jeskynního med-

věda a dozvěděli jsme se, jak vzniknul Moravský kras. Byl to jeden z nejlepších výletů a doufáme, že se tam ještě někdy podíváme. Expedice byla spolufinancována Krajem Vysočina.

Za 5. a 6. třídu Adéla Kafková, Kateřina Brožková a Monika Valková

Ekoškola 2018-19

V letošním školním roce se celá základní škola zapojila do tradičních aktivit. Zapojili jsme se do sběrových akcí. Celkem jsme sebrali 10 000 kg papíru,

5900 kg lesních plodů, 174 kg hliníku, 130 kg PET-víček a 55 kg pomerančové kůry. Vydělané peníze budou použity na adopci Idrissy Camari (studenta z Guiney) a tradiční výlet za odměnu pro nejlepší sběrače.

Také jsme uspořádaly Den Země, navštívili Lesní správu Drážďany, kde žáci třetí až páté třídy absolvovali projekt nazvaný „Lesní pedagogika“.

V dubnu nás navštívili auditoři z Ekoškoly a my jsme obhájili již 5. mezinárodní titul Ekoškola. Slavnostní vyhlášení proběhne dne 18. června 2019. Několik žáků ze školy společně s paní učitelkou Terezou Brožkovou si jej převezme ve Valdštejnském paláci v Praze.

Ocenění ekotýmu

Základní škola a Mateřská škola Černovice, příspěvková organizace

Na základě auditu konaného dne 17. dubna 2019 a posouzení zprávy z auditu komisi jste obhájili mezinárodní titul Ekoškola platný po dobu 2 let.

Oceňujeme kvalitní práci, kterou v programu děláte a nadšení, se kterým jste se do ní pustili. Obhájení tohoto titulu opravňuje vaši školu užívat vlajku, logo a název Ekoškola po dobu výše uvedenou.

Tímto vám a celé škole gratulujeme!

Mezinárodní program Ekoškola

TEREZA, vzdělávací CENTRUM, Z.Ú., Haštalská 17, Praha 1

Za Ekotým děkuji všem žákům i rodičům za poctivou práci ve školním roce 2018–2019.

Eva Pechková (koordinátorka EVVO)

Soutěž družstev mladých zdravotníků

7. května jsme opět po roce vyrazili se zdravotnickým kroužkem na okresní soutěž do Pelhřimova. Soutěžila dvě družstva. Za 1. stupeň bojovali Lucka, Zuzka, Valentýna, Kuba a Terka, za druhý Sabina, Vanesa, Simona, Soňa a Vojta. Ostatní členové kroužku jeli opět na „čumendu“. Zranění tentokrát pořadatelé změnili a tak bylo o čem přemýšlet a na co koukat. Na prvním stanovišti jsme předváděli, jak umíme vázat obvazy. Na druhém musela obě družstva ošetřit, ale hlavně správně rozpoznat, mdlobu a vnitřní krvácení do břicha. Na třetím stanovišti nás čekala auto-

nehoda. Obě družstva ošetřovala chlapce se zraněným hrudníkem. Všem chvíli trvalo, než pochopili, že ten zmatený kluk, který se jim tam pořád nutí, je také zraněný. Starší se ještě museli postarat o zraněného s otevřenou zlomeninou. Na čtvrtém stanovišti řešili zranění zad a poleptání ruky. A poslední stanoviště bylo nejlepší – čerstvě usmažený řízek. Pak jsme se trochu nudili při čekání na výsledky. Napětí by se dalo krájet a jsme druží! Velcí sice neobhájili loňské první místo, ale druhé je také pěkné. Malým uniklo první opravdu o fous – o 9 bodů (z více jak 800). Z cen měly děti možná ještě větší radost než z umístění. Následovala nejlepší část dne – pizza a rozchod na náměstí.

Ještě několik dojmů od dětí:

Nejlepší byl řízek a ceny, taky že jsme byli druží a rozchod.

Nejlepší bylo polití kyselinou, a že jsme byli druží.

Moc se nám to líbilo. Byla tam autonehoda, mohla tam být krev. Nejvíc se nám líbily ceny a rozchod.

Zranění byla těžší než minulý rok.

Můj dojem je takový, že bych příště klidně soutěžila také.

Na soutěži jsem byl již po deváté a soutěž mi přišla opět velmi zajímavá. Mám dojem, že byla možná trochu lehčí než minule. Sice jsme skončili až druží, ale to mi nevadí.

J. Nováková

Region tančí

V pátek 7. června 2019 jsme se s tanečním kroužkem zúčastnili jako každý rok taneční přehlídky s názvem Region tančí v Pelhřimově. Vystupujících bylo celkem asi 400, od nejmenších školkových až po dospělé. V celé taneční přehlídce jsme viděly latinskoamerické tance, břišní tance, Rock and Roll, hip hop, scénické tance a plno dalších. Naše vystoupení neslo název Fit Dance a bylo hodně dynamické. Na začátku celé show vystoupil se svým menším koncertem mladý zpěvák Tom Sean, konec celé

přehlídky ukončil tanečník, který zapojil do své zumby všechny zúčastněné. Odměnou pro každou taneční skupinu byl diplom a meloun. Akce byla moc krásná a inspirující.

T. Brožková

Minimální preventivní program

Za vítězství v celoroční soutěži MPP přespali žáci 2. třídy ve školní družině. Sešli jsme se v 16:00 a po zmrzlinovém poháru jsme se vydali na pěší výlet do Panských Mlýnů. Po cestě jsme plnili úkoly a navštívili jsme

zvířátka. Po večeri jsme si zatančili na diskotéce a žáci také prošli jednoduchou stezkou odvahy. Večer jsme se podívali na pohádku, ráno jsme posnídali a rozloučili jsme se. Nocování se zúčastnilo celkem 12 žáků a myslím, že jsme si to moc hezky užili.

M. Hovorková

Žáci naší školy v celostátním finále dopravní soutěže

V kategorii do dvanácti let se družstvo ve složení Greta Locallo, Anděla Paclíková, Šimon Toufar a Jaroslav Zhorný umístilo v oblastním kole v Pelhřimově na 1. místě. Následoval postup do kraje.

Krajská soutěž se konala ve Velkém Meziříčí. Na soutěž se žáci dobře připravili a opět zvítězili!

Ve dnech 18.–20. června jsme poprvé jeli na celostátní finále DSMC do Liberce.

Ve velké konkurenci jsme obsadili 10. místo a předběhli tak ještě čtyři další školy. Je to velký úspěch a všichni naši žáci si zaslouží velkou pochvalu!

Jaroslava Seidlová

Z černovické hasičárny

Poslední dubnový den patřil tradičnímu pálení vatry na louce zv. „Na Sasce“. Naši členové na místě zajišťovali posezení, občerstvení a požární dozor. První květnovou sobotu se na tržišti konala hasičská soutěž černovického okrsku „O putovní pohár starosty města“ v kategoriích muži a žáci. Během soutěže hrála Černovická dechovka a o občerstvení se i letos postarala Markéta Veletová ze Křeče. Počasí během soutěže se vydařilo, ale při závěrečném nástupu a vyhodnocení se zvedl vítr a začalo silně pršet. Všichni účastníci se tak museli schovat do připravených stanů.

Výsledky okrskové soutěže:
kategorie muži:

sbor	štafeta 4 x 100 m		požární útok	celk. čas	celkové pořadí
	1. pokus	2. pokus			
Dobešov I	60,3	63,6	35,0	95,3	1.
Křeč III	65,0	-----	34,8	99,8	2.
Černovice	68,0	68,2	34,4	102,4	3.
Křeč I	83,5	73,5	33,7	107,2	4.
Křeč II	77,3	-----	35,4	112,7	5.
Dobešov II	65,5	-----	48,9	114,4	6.
Vlkosovice	72,2	-----	60,5	132,7	7.
Svatava	85,2	74,0	64,8	138,8	8.
Benešov	80,9	-----	62,0	142,9	9.
Lidmaň	68,3	-----	82,9	151,2	10.

kategorie žáci:

sbor	štafeta 4 x 60 m		požární útok	celk. čas	celkové pořadí
	1. pokus	2. pokus			
Křeč	65,2	83,4	22,4	87,6	1.
Benešov	62,5	66,3	35,4	97,9	2.
Černovice	70,5	85,1	34,4	104,9	3.

Sběr železného šrotu se konal v pátek 10. května, ještě jednou děkujeme všem spoluobčanům za železný šrot, který pro hasiče připravili před své domy.

Okresní kolo hry Plamen na atletickém stadionu v Pacově.

Foto J. Křečková

V sobotu 11. května se konalo na atletickém stadionu v Pacově okresní kolo hry Plamen, tedy soutěže mladých hasičů. Naši hasiči se po sečtení všech bodů z jednotlivých disciplín umístili na 6. místě z celkového počtu 16 družstev. V neděli se na stejném místě konalo okresní kolo dorostu. V kategorii starší dorostenci se z našich na prvním místě umístil Lukáš Bílek a na druhém místě Vojtěch Hnát. Oba tak postoupili do krajského kola. Pravidelné taktické cvičení černovického okrsku se konalo 17. května v Hojovicích. Zaměřeno bylo na vyhledávání osob v zakouřeném prostoru a dálkovou dopravu vody. Mimo hasičů našeho z okrsku ze zúčastnili i dobrovolní hasiči z Kamenice nad Lipou. Velké poděkování patří vedení okrsku a pořadatelům z Hojovic za zorganizování cvičení i následného posezení v hojovické hospůdce.

Sobota 25. května patřila charitativnímu běhu v Pelhřimově „Běh pro úsměv“. Naši hasiči od založení této akce spolupracují s pořadateli, především stavějí stany se zázemím a dohlíží na tratích na bezpečnost běžců.

V neděli 26. května se v Počátkách uskutečnil závod „Přeborník dorostu v běhu na 100 m překážek okresu Pelhřimov“. Zde se Vojtěch Hnát umístil na 3. místě a Lukáš Bílek na 5. místě. Krajské kolo soutěže dorostu se konalo 9. června v Chotěboři. Kvůli zranění Lukáše Bílka se závodů zúčastnil jen Vojtěch Hnát. V silné konkurenci se nakonec umístil na sedmém místě z osmi starších dorostenců. V sobotu 22. června se konaly ve Křeči oslavy 130. výročí od založení zdejšího sboru dobrovolných hasičů. Naši zástupci se zúčastnili výroční schůze a během oslav předvedli ukázkou historické i moderní hasičské techniky.

D. Štěpán, starosta SDH Černovice

Motorkáři dětem Černovice 2019

„Kdo nedělá nic pro druhé, nedělá nic pro sebe.“ (J. W. von Goethe)

Není to pouhý citát, který stál na letáku informujícím o veřejné akci pro motorkáře a veřejnost, je to motto celé akce pro děti ze Základní školy speciální a Praktické školy v Černovicích.

V sobotu dne 15. června 2019 rozezvučely Černovice silné zvuky motorek, které přijely na pozvání motorkářského klubu Rebelové Česko, aby udělaly radost dětem. Protože co může být krásnější než upřímná radost dětí? Ani tzv. drsní motorkáři této radosti neodolají. To byl důvod, proč se motorkáři z klubu Rebelové Česko za podpory vedení školy Mgr. Ludmily Míkové již podruhé rozhodli vykonat něco pro druhé. Přes 50 motorek včetně tříkolek a čtyřkolky se sešlo před Záměčkem a společně přijeli do areálu DK.

Po přivítání se s dětmi měly děti možnost se povozit na motorkách kolem parku. „Mohli bychom jezdit snad celý den a děti by se této zábavy nenabažily nikdy. Bohužel, samy nikdy nebudou mít příležitost jet na motorce a tak aspoň krátká jízda vynahradí to, co jim život znemožnil.“ Součástí a taky velkou atrakcí (nejenom pro děti) byl traktor, vlastně to byla stará fréza s povozem. Nakonec i ta má jenom dvě kola jako motocykl. Pracovník chráněných dílen Domova Kopretina pan Václav rád svezl každého, kdo o to stál, a zájem byl velký.

Po čase, když už se motory začínaly přehřívat, byla akce přesunuta do areálu školy, kde celá akce vlastně začala. Jako hudební doprovod hrála místní dívčí kapela Domova Kopretina. Po občerstvení následovaly soutě-

že. Soutěžilo se ve střelbě ze vzduchových pistolí na terč, což je vždy pro děti zajímavé a zábavné. Další soutěž byla v páce, tady si soutěžící měřili své síly s motorkáři. Soutěž, která pobavila všechny včetně veřejnosti a motorkářů, byla chůze na chůdách.

Náročnější bylo házení pneumatikou na dálku, nebo házení cvičného granátu do pneumatiky. Snad největší radost a nejvíc soutěžících se účastnilo soutěže pití dlouhým brčkem. I když se to vše zdá být snadné, není tomu tak. Proto jsme měli připravené ceny od sponzorů pro každého soutěžícího a i pro ty, kteří nebyli schopni se účastnit. Děkujeme všem sponzorům, kteří nám díky své štědrosti umožnili rozzářit dětské oči a udělat je šťastné. Děti odcházely od stolu s cenami, s plnou náručí hraček, ale i školních potřeb. Malý „krámek“ s výrobky z dílny, kde děti za asistence člena klubu, učitele Standy Valka, byl téměř vyprodaný a peníze budou sloužit škole. Vyhodnocování nejkrásnější motorky, navlečením korálku na drát připevněný na každé motorce bylo určeno pouze pro děti. Na závěr byla zvolena za nejkrásnější motorku Honda VTX 1300S, která patří prezidentu klubu Rebelové Česko. Ten jako vděk za hodnocení a obraz, který obdržel, přislíbil, že uspořádáme další diskotéku pro děti ze ZŠ speciální a Praktické školy Černovice v klubovně klubu, která je v obci Kámen u Pacova. Po dlouhém a smutném loučení motorkáři pomalu opustili prostory školy, aby si své dojmy z celé akce sdělovali v klubovně. „Doufáme, že příští rok se k nám přidá ještě víc motorkářů a že nám počásí opět bude přát, jak tomu bylo v sobotu. Děkujeme vedení školy, že nám opět umožnilo pořádat tuto akci a že nám s úsměvem pomáhali.“

Rebelové Česko – motoklub

KOUPÍM

Simson, Jawa, Stadion, Babeta, Pařez, Pionýr, Mustang. ČZ, aj.
Tel.: 728 222 938.

PRODEJNA GATEX

Mariánské náměstí 194

je i při snížené dostupnosti během rekonstrukce náměstí

STÁLE OTEVŘENA

Letecká nehoda v Černovicích

Jako malému mi často můj děda, František Felkl, vyprávěl o letecké nehodě „stíhačky“, která se stala v osmdesátých letech na louce za jeho domem, zvané Na Sasce. Bylo to zajímavé, ale v tom věku mě to nijak víc nezaujalo. S odstupem času jsem se snažil zjistit bližší informace, ale vždy jsem našel jen datum nehody, místo a jméno pilota. Narazil jsem ale na stránky amatérského nadšence (p. Pavel Krejčí), mapující letecké nehody a sestřely po celé ČR. Kontaktoval jsem ho a výsledkem je podrobný článek o této nehodě na jeho zajímavém webu (<http://www.leteckabadatelna.cz/havarie-a-sestřely/detail/703/>). Se souhlasem autora uvádím část článku z webu.

Letovou fotografii „šedivky“ 5494 se nikde nepodařilo dohledat. Na tomto efektním snímku je stroj „4175“, rovněž z poslední, dvacetikusové dodávky MiGu-21 verze MF, která proběhla v září 1975. Stroj na snímku přežil v aktivní službě svého „bratříčka“ o celých pětadvacet let, vyřazen byl v r. 2005.

Horké chvílky zažil 22. července 1980 v kabině MiGu-21MF „5494“ mladý pilot 1. slp npor. Petr Dubovský. Pilot plnil toho dne cvičení č. 95 osnovy stíhacího letectva, tedy přepad cíle v radiolokačním řetězci ve výšce 3500 m v oblačnosti. Po startu z letiště v Českých Budějovicích pilot přešel na spojení na naváděcí stanoviště, které mu vydávalo pokyny pro zachycení cíle. Ten představoval druhý letoun MiG-21MF pilotovaný npor. Bakalářem. Vše probíhalo hladce jako podle učebnice, pilot zachytil cíl a zahájil zteč pro cvičný odpal rakety. Ve vzdálenosti 2,9 km provedl simu-

lovanou střelbu a na pokyn VS se odpoutával razantním manévrem od cíle. Manévr prováděl podle přístrojů, v husté oblačnosti. Během odpoutání dosáhl náklonu asi 60° při stálém dotahování řídicí páky.

Během toho ztratil npor. Dubovský přehled o poloze letounu a přetažením uvedl stroj do „druhého režimu“. To se projevilo třesením a kolébáním letounu se současnou ztrátou výšky. Pilot zapnul forsáž, ztrátu výšky se snažil kompenzovat dalším přitahováním. Letoun se ocitl v nezvyklé poloze, na což pilot reagoval stisknutím tlačítka „PŘIVEDENÍ“. Zapnutí tohoto režimu autopilota umožňuje automatické srovnání letounu do normální polohy. Letoun měl již ale příliš malou výšku i rychlost, aby systém včas letoun z nezvyklé polohy vyvedl. Pilot se ve výšce 1000 m rozhodl provést katapultáž. Vystřelovací sedadlo KM-1 zafungovalo na jedničku, pilot bez zranění přistál na padáku. Svědci v obci Černovice, kteří událost viděli ze země popisovali v roce 2018 autorovi webu chvíli, kdy spatřili letoun, který se vynořil z mraků a řítil se na obec. Jako zázrakem letoun za ohlušujícího rachotu minul poslední domy v obci a narazil do stráně, o kterou se roztrhl. Na místě nehody byl nalezen neporušený záznamník letových parametrů SARP, ze kterého byly získány informace o letovém režimu, do kterého se v posledních fázích letoun dostal. Zajímavostí uve-

Místo nárazu letounu do stráně 1980/2018

Prékryt kabiny na dvoře domu č.p. 175

Fragmenty nalezené na místě nehody

denou ve vyšetřovacím spisu je, že obyvatelstvo ještě před zabezpečením místa příslušníky SNB a armádou zcizilo 47 nábojů do palubního kanonu GŠ-23. V místním rozhlase byla tedy tlumočena rázná výzva SNB, aby hříšníci munici vrátili, což se také stalo.

Za příčinu nehody byla označena chybná pilotáž. Npor. Dubovský nesprávně rozdělil pozornost při odpoutávání od cíle v oblačnosti a nechtěně uvedl letoun do nezvyklé polohy.

David Štěpán, Čerpáno z webu Letecká badatelna

Autor: Pavel Krejčí

CITÁT

Nikdy jsem nedopustil, aby škola stála v cestě mému vzdělání.

Mark Twain

Pohádková vesnička v Benešově

Dne 22. června 2019 se v Benešově konala cesta pohádkovou vesničkou. Ráda bych poděkovala všem zúčastněným. Akce se povedla, počasí přálo a vše dopadlo dobře. Největší dík patří DĚTEM, bez kterých by to nešlo. Přišlo neuvěřitelných 80 dětí. Na naší malou vesničku je to super účast. Všichni si to velmi užili a moc chválili. Jedna maminka za mnou přišla a řekla mi, že máme nejhezčí pohádkovou vesničku, na které kdy s dětmi byla. Není nic hezčího, než slyšet chválu a vidět děti i rodiče spokojené. Však se to dělá právě pro ně. Poděkování patří i farmě pana Lap-

ky, který se postaral o to, aby se mohly děti zdarma svézt na konících a zaskákat si na hradu. Jsem strašně ráda, že půlroční příprava k něčemu byla a lidi to ocenili.

Všem ještě jednou moc děkuji!

Vlad'ka Lapková

TJ SOKOL ČERNOVICE

90 LET KOPANÉ

**SOBOTA
3. SRPNA
2019
NA HŘIŠTI**

Hlavní program:

10:00 - zápas přípravek

11:00 - zápas minipřípravek

12:00 - zápas starších žáků

14:00 - Černovice vs. Bývalí Reprezentanti

Nastoupí: Berger, Šilhavý, Rada, Šírl, Chaloupka, Hartig, Koloušek a další...

16:00 - zápas bývalých hráčů

Doprovodný program:

Výstava fotografií, ocenění a pohárů

Křest brožury vydané k 90. výročí

Večer živá muzika

Bohaté občerstvení

SRDEČNĚ ZVEME VŠECHNY PŘÍZNIVCE ČERNOVICKÉ KOPANÉ !!!

VERNER COLLEGIUM

profesionální soubor pražské hudební rodiny

LETNÍ KONCERT

Černovice u Tábora

Kostel Povýšení svatého Kříže

sobota 27. července 2019
v 19:00 hodin

VERNER COLLEGIUM á 3

Jakub Verner - housle, viola

Pavel Verner - violoncello

Barbara Kürstenová - cembalo

Na program: Bach, Telemann,
Händel, Kalivoda, a další.

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

www.vernercollegium.cz

Český svaz žen – Den dětí

Na první červnový víkend jsme připravili již tradiční akci ke dni dětí, tentokrát na téma „Sport“. Malí i velcí sportovci plnili úkoly na sedmi stanovištích, např. krocket, skákání v pytích nebo rybaření. Na konci čekal na každého opečený buřtík a zasloužená medaile. Počasí nám vyšlo, tak doufáme, že si sobotní procházku v naší krásné oboře užilo všech 107 účastníků i jejich doprovod.

Děkujeme všem, kteří přišli a také všem, kdo nám pomáhal s přípravou.
M. Železná

European Trailer Systems s.r.o.

se sídlem v Kamenici nad Lipou

přijme: **Svářeče**
(HPP nebo brigáda)

Požadujeme:

- Platný svářečský průkaz ZK 135 1.1

Nabízíme:

- **Nadstandardní**
 - o finanční ohodnocení
včetně náborového příspěvku 5 000 Kč
 - o příspěvky zaměstnavatele na stravování,
příspěvek na dojíždění/svoz do zaměstnání atd.
 - o třináctý plat dle výsledků firmy (až 150 %)
- Moderní prostředí rozvíjející se výrobní společnosti
- Odměny za docházku

V případě vašeho zájmu zasílejte své životopisy
na e-mail marie.tumova@EdschaTS.com
nebo volejte na: 565 422 418 (paní Tůmová)

Černovjcko se baví 20 19

**10.8.
od 13:00**

**na tržišti
v Černovicích**

**silácká show
zábavná věda
kouzelník krav maga
elektromobily
malá Země živitelka
.. a plno dalších atrakcí!**

Černovjcko – dvouměsíčník Města Černovice, periodický tisk územního samosprávného celku, anonymy neuveřejňujeme. Řídí redakční rada, která si vyhrazuje právo vybrat k otištění příspěvky pisatelů podle potřeb. Příspěvky představují názory a postoje pisatelů. Uzávěrka vždy 20. každý sudý měsíc. Č. 4. 2019, den vydání 3. 7. 2019. Adresa: Město Černovice, Mariánské nám. 718, 394 94 Černovice, IČO 248037, tel. 565 492 102, 565 492 959 – městská knihovna, e-mail: knihovna@mestocernovice.cz. Odpovědná redaktorka V. Šenoltová. Registrováno na MK ČR E 22562. Náklad 450 ks. Tiskne Nová tiskárna Pelhřimov, spol. s r. o., www.ntp.cz.